

HEIJASTE

4/2024

4.12.2024

40. vuosikerta

<i>Jukka Makkonen</i>	Puheenjohtajan palsta.....	3
<i>Pertti Leinonen</i>	Olemmeko matkalla kultaiseen aikakauteen Urantialla?	4
<i>Matti Tossavainen</i>	Mieli – silta Suuntaajaan	8
<i>Michael Hanian</i>	Mielen harjoittaminen: Oikean työkalun valitseminen	22
Toimitus	Talvipäivät 25.1.2025	30

Vt. päätoimittaja*Pertti Leinonen*

Salmenmäentie 13 A 16, 08350 Lohja

Puh. 050 041 6336

tmi.leinonen@kolumbus.fi**Toimitussihteeri***Erkki Erähonka*

Kannuskuja 9 G 63, 01200 Vantaa

Puh. 050 585 9714

e.erahonka@gmail.com**Toimittajat**

- Leena Kari Helsinki Puh. 050 327 2014

Taitto: Tapio Talvitie

Pyydämme lähettämään seuraavaan Heijasteeseen tarkoitettun aineiston 1.5.2025 mennessä.

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002.6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku:jakso. kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki *Heijasteessa* esitetyt tulkinat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että *Heijaste*-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Tekijänoikeus. *Heijasteen* toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 111, 04201 KERAVA

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fiVerkkosivu: <http://www.urantia.fi>**Urantia-säätiön** pankkitili Hollannissa:

Rabobank Rotterdam

IBAN: NL90 RABO 0153 1175 91

BIC: RABONL2U

Suomen Urantia-seuran pankkitili (Nordea):

IBAN: FI72 1427 3000 1021 26

BIC: NDEAFIHH

ISSN-L 0784-3534

ISSN 0784-3534 (Painettu)

ISSN 2242-6132 (Verkkolehti)

Kansikuva:

Painopaikka:

Kuvituskuvia (toimituksen muokkaus)

Copy Shop, Espoo

Puheenjohtajan palsta

Puheenjohtajuuttani on nyt puoli vuotta takana ja lähdemme suuntaamaan toiseen seuran tärkeistä tapahtumista eli Talvipäiviin. Yksipäiväiseksi muutettu esitelmä- ja keskustelutilaisuus toteutetaan tänä vuonna Tikkurilassa, johon monella pitäisi olla helppo saapua. Vaikka virallinen osuus on vain lauantaina, niin sunnuntaille on pohdinnassa lämmenhenkistä ajatustenvaihtoa esimerkiksi jossain alueen kahvilassa.

Talvipäivien teemana on mieli ja sen hallinta. Sama aihe oli sattumalta aiheena myös 20 vuotta sitten. Hyödynnämmekin tämän julkaisemalla uudestaan **Matti Tossavaisen** artikkelin tuolta ajalta. Aion käyttää sitä omassa alustuksessa ja keskusteluttaa osallistujia siitä, miten erilaiset ihmisen osaset osallistuvat tilanteiden käsittelyyn. Mikä on mielen, persoonallisuuden, Ajatuksensuuntaajan ja sielun rooli arjen kokemuksissa. Kirja ei erittele semmoisenaan egoa, mutta siellähän se pieni eläin kipuilee kasvua.

Tämä mielen arenaalla tapahtuva taistelu on kuvattu mielenkiintoisella tavalla **Christopher K. Germerin** kir-

jassa *Myötätunnon tie*: Vanha cherokee-intiaani kertoi eräänä iltana lapsenlapselleen ihmisten sisällä tapahtuvasta taistelusta. Hän sanoi: "Poikani, meidän kaikkien sisällä taistelee kaksi 'sutta'. Toinen on Paha. Se on kiuku, kateus, mustasukkaisuus, suru, katumus, ahneus, ylimielisyys, itsesääli, syyllisyys, inho, alemmuudentunne, valheet, väärä ylpeys, ylemmyudentunne ja ego. Toinen on Hyvä. Se on ilo, rauha, toivo, tyyneys, nöyryys, lempeys, hyvänsuopuus, empatia, anteliaisuus, totuus, myötätunto ja usko." Lapsenlapsi tuumi hetken ja kysyi sitten isoisältään: "Kumpi susi voittaa?" Vanha cherokee vastasi yksinkertaisesti: "Se, jota ruokit."

Autetaan ihmisiä ja kerrotaan, miten hyvää sutta ruokitaan. Tämä onnistuu niin kirjoitelmilla kuin osallistumalla erilaisiin tapahtumiin. Meillä on erinomainen lehti ja nettialusta ajatelmien levittämiseen. Jos koet, että haluaisit olla mukana lisäämässä ihmisten tietoisuutta *Urantia-kirjan* opeista, ole yhteydessä allekirjoittaneeseen.

Mukavinta on tietenkin tavata ihmisiä kasvokkain. Tämän vuoksi py-

rimme näkymään ainakin yhdessä ta-
pahtumassa per vuosi. Olimme tänä
vuonna jo ties kuinka monetta kertaa
Hengen ja Tiedon messuilla Helsin-
gissä. Muutama sata esitettä ja tarraa
vaihtoi omistajaa. Toivottavasti edes
muutama noista johtaa kirjan avaa-
miseen. Pohdimme hallituksessa, et-
tä näkyvyys kyseisillä messuilla olisi
hyvä säilyttää, mutta uusiakin avauk-

sia kannattaa harkita. Jos sinulla on
tiedossa jokin sopiva tilaisuus, johon
voisimme osallistua tai vaikka laittaa
tarjolle esitteitä, kerro siitä meille.

Tee työtä, jolla on tarkoitus. Tu-
le mukaan seuran toimintaan. Löy-
dämme varmasti jotain missä olet par-
haimmillasi.

Jukka Makkonen

Pääkirjoitus

Olemmeko matkalla kultaiseen aikakauteen Urantialla?

Koko läntinen maailma on seuran-
nut jännityksellä, miten presiden-
tinvaalit USA:ssa onnistuvat. Tätä kir-
joitettaessa tulos on jo selvä ja **Donald
Trump** selvisi voittajana ja sai 312 va-
litsijamiestä 528:sta mahdollisesta ja
sai kaikki ns. vaa’ankieliosavaltioden
valitsijamiehet taakseen.

Trump selvisi kahdesta attentaat-
tiyrytyksestä hengissä kuin ihmeen
kaupalla, mikä vaikutti osaltaan hänen
menestykseensä sen lisäksi, miten hän-
nen oudot puheensa lavoilla upposivat
kansalaisiin. Voittopuheissaan hän lu-
pasi monien muiden lisäksi ”kultais-
ta aikakautta” Amerikalle. Hän lupasi
paljon asioita, jotka toteutuessaan tie-
täisivät totaalista muutosta tavallisen
amerikkalaisen elämään ja myös ulko-
puoliselle maailmalle.

Elämme todellista muutoksen ai-
kaa, sillä Urantialla ei koskaan ole ol-

lut näin paljon ihmisiä eli yli 8 mil-
jardia jakamassa luonnonvaroja, ja
kun vuotuinen väestönkasvu on noin
82 miljoonaa, se tietää piankin rajoi-
tuksia kaikissa kulutuksen muodois-
sa. Kultaisen aikakauden aluksi voi-
simme alkaa tiedostamaan ja toteut-
tamaan Urantia-ilmoituksen ohjeen
kansakunnille tässä ajassa.

81:6.12 (908.1) *Kun hedelmällisyys siis
on planeetalla voimakasta, ilmenee
pian vakava liikakansoitusongelma.
Useimmat asutuista maailmoista
ovat pieniä. Urantia on keskikokoi-
nen, ehkä aavistuksen verran aliko-
koinen. Kansallisen väkiluvun pitä-
minen ihannemääränsä puitteissa
kohentaa kulttuuria ja ehkäisee so-
taa. Viisas se kansakunta, joka tie-
tää, milloin lakata kasvamasta.*

Suomi on kuitenkin poikkeus monen

muun Euroopan kansan ohella tässä liikkakasvun kehityksessä, ja olemmekin jo siirtyneet lähes nollakasvun uralle. Kiina on myös saanut väestönkasvunsa kuriin, mutta Intia ja Etelä-Aasian valtiot kasvavat vauhdilla Afrikan lisäksi.

URANTIA-ilmoitus matkaoppaana vuosikymmenten saatossa

Tunnen olleeni jo pitkään tällä taipaleella, jota on edesauttanut sisäinen tietoisuus universumitodellisuudesta, jonka Luojamme on rakentanut kumppaniensa kanssa. Muistan kuin eilisen päivän, kun löysin tämän Urantia-kääntäjäryhmän pienen rivi-ilmoituksen Helsingin Sanomissa talvella 1970, jolloin tiesin heti, että minun oli mentävä tähän tilaisuuteen. Näin tein ja sain tietoisuuden tulleeeni ryhmään, joka tuntui heti tutulta, vaikka en tuntenut heistä ketään ja valtaosa heistä edusti seuraavaa tai sitä seuraavaa sukupolvea.

Olen kertonut tästä useasti eri yhteyksissä, joten kerron vain sen merkinneen uuden luvun alkua henkilöhistoriassani. Olin toki jo ollut kiinnostunut itämaisista opeista ja henkisestä joogasta aikaisemmin sekä laajasti ottaen avaruuden ilmiöistä ja maailman-kaikkeuden elämästä jossain muuallakin kuin täällä maapallolla.

Varsinaisesti 90-luvulla, kun Suomen Urantia-seurakin oli jo toiminnassa, tunsin tarvetta liittyä kiinteämmin käytännön toimintaan. Totesin suuren osan aikaisemmin tutuksi tul-

leesta joukosta olevan edelleen veto vastuussa, ja kun suomenkielinen kirjakin oli jo saanut päivänvalon vuonna 1993, päätin tulla mukaan perustetun seuran toimintaan vuosikymmenten loppupuolella.

Tutustuin paremmin nyt seuran uudempiin jäseniin ja liityin uuteen Rikhardin kirjaston opintoryhmään vuosikymmenen puolivälissä. Paikalla tapasin mm. sellaiset tunnetut henkilöt kuin **Seppo Jylhän, Torsti Äärelän** (nykyään **Torsten Magnus Sandberg**) sekä **Jorma Salojärven**.

Seppo oli armeijasta eläköitynyt Skepsiksen lahja Suomen Urantia-seuralle, eli hänen tarkoituksenaan oli paljastaa totuus kirjan alkuperästä ja sen takana olevista persoonallisuuksista. Hänestä tulikin kirjan innokas opiskelija, mutta minulle jäi sellainen vaikutelma, että hän vakuuttui sen aitoudesta ennen kuolemaansa muutama vuotta myöhemmin.

Pappisopiskelija Torsti Äärelä oli värikäs keskustelija ja *Heijasteen* päätoimittaja siihen aikaan ja kirjoitteli myös Liperileuka-nimimerkillä jäsenlehtemme hauskoja uskonnollisia kertomuksia maustettuna *Urantia-kirjasta* otetuilla aiheilla. Myöhemmin hän valmistui ja löysi paikkansa kansankirkkomme palvelijana Auran seurakunnassa lähellä Turkuu.

Jorma Salojärvi ilmestyi myös opintopiiriin ja antoi oman panoksensa Vihreän liikkeen perustajajäsenen ominaisuudessa. Jormasta tuli pitkä-

aikainen tuttavuus, kun tiemme yhtyivät myöhemmin Urantia-opintoryhmässä Espoossa ja seuran yleisötilaisuuksissa. Mukana oli toki monia muitakin kiinnostavia persoonallisuuksia, jotka jättivät jälkensä sen ajan opiskelu- ja keskusteluilmapiiriin. Monet vanhemmat tuttavuudet ja juuri kirjan löytäneet henkilöt vierailivat silloin tällöin paikalla ja toivat väriä opiskeluryhmäämme, joka kesti noin kuusi vuotta, kunnes se sai päätöksensä tapahtumien muutosten seurauksena.

Kiinnostavaa on vielä mainita suuri kansainvälinen URANTIA-konferenssi 1998 loppukesästä Helsingin Vuosaaressa silloisen Merita-pankin koulutuskeskuksessa. Paikalle tuli vieraita niin Euroopasta, Aasiasta kuin Pohjois- sekä Etelä-Amerikastakin yhteensä pitkälti toistasataa. Kaikista halukkaista osallistujista otettiin kasvokuvat ja talletettiin konferenssiaineistoon, joka jaettiin kaikille osallistujille. Tilaisuus oli varsinainen voimainnäytös Suomen Urantia-seuran jäsenille kaikkine asiaan kuuluvine järjestelyineen; esimerkiksi useimmat luennot käännettiin englannin lisäksi ranskaksi ja jopa espanjaksikin.

Vuosituhanen ensimmäinen vuosikymmen oli seuran toiminnassa vilkasta aikaa. **Seppo Kanerva** ja **Seppo Niskanen** vetivät englanninkielistä opintoryhmää, ja suomenkielisiäkin oli muutamia pääkaupunkiseudulla. Turku, Tampere, Jyväskylä, Oulu ja Rovaniemi olivat merkittävimmät

kaupungit muualla, joiden alueilla syntyi opintoryhmiä. Kanervan Seppo oli valittu aikaisemmin Urantia-säätiön presidentiksi, joten häntä työllistivät säätiön asioiden lisäksi vielä erikieliset käännökset, mm. viro ja ruotsi, josta jälkimmäisestä vastasi käytännössä **Joel Rehnström**.

Kesä- ja Talvipäivät keräsivät runsaasti lukijoita ympäri Suomea, ja kiinnostus SUS:n toimintaa kohtaan oli vilkasta. Nämä tilaisuudet ovat olleet perinteisesti kolmipäiväiset ja keränneet tyypillisesti noin 30–40 osanottajaa paikalle. Pitopaikat ovat olleet pääosin Etelä/Keski-Suomessa hotelleissa tai opintokeskuksissa. Ohjelma on sisältänyt luentoja ja niihin liittyviä pienryhmätöitä, joissa on pohdittu vastauksia luennoitsijan esittämiin kysymyksiin. Päivien ohjelmat ovat olleet osallistujille varsin intensiivisiä ja keskittymistä vaativia tapahtumia. Tähän ryhmätyöpohjaiseen menettelyyn lienevät vaikuttaneet ulkomaiset esikuvat ja jäsenistöön hakeutuneet esitelmöitsijät, jotka ovat edustaneet merkittävässä määrin opetus-, koulutus- ja teknisiä aloja.

Tiedotuslehti Heijaste

Tulin valituksi julkaisukomitean puheenjohtajaksi vuonna 2009. Julkaisukomitean merkittävin tehtävä on ollut vastata jäsenlehden toimittamisesta. Lehti oli perustettu vuoden 1985 alussa ja ilmestyi muutaman kerran vuodessa ja myöhemmin neljä kertaa vuodessa silloin vielä kirjan käännöstyös-

sä olevien toimesta apu- ja yhteistyövälineeksi kirjan käännöstukiryhmälle. Aloittaessani lehti oli ilmestynyt jo 24 vuotta. Tunsin olevani vaativalla paikalla ja merkittävän tehtävän edessä.

Siirryttäessä seuraavalle vuosikymmenelle Urantia-ilmoitus oli jo saavuttanut tunnettua ainakin suomalaisen rajatietoyleisön keskuudessa. Alan messuilla useimmat keskustelukumppanini tunsivat jo kirjan, mutta monet vielä kertoivat sen valtavasta paksuudesta ja käsitteiden ymmärtämisvaikeuksista. Silti kirjaa oli myyty jo silloin monia tuhansia kappaleita Suomessakin.

Urantia-äänikirja

Näistä lähtökohdista alkaen tuli kuitenkin kertoa yhä lisääntyvälle joukolle, mitkä olivat Urantia-ilmoituksen keskeiset totuudet mahdollisimman yksinkertaisessa muodossa. Tämän tavoitteen edistämiseksi ja opiskelun helpottamiseksi tuli meilläkin seuran hallituksen piirissä ajatus suomenkielisen Urantia-äänikirjan tuottaminen. Ehdotin asian tutkimista vakavasti, koska englanninkielinen vastaava tuote oli jo tehty ja ranskaksikin oli jo tehty aloite sen tuottamiseksi.

Asia käsiteltiin seuran hallituksessa, ja se sai vihreää valoa. Ryhdyin tiedustelemaan äänikirjan valmistuskustannuksia, ja yllätys oli melkoinen, kun sen tuottamiseksi olisi varauduttava monen kymmenentuhannen euron kustannuserään. Tie näytti nouse-

van pystyyn heti, mutta kun tutkimme tarkemmin asiaa ja selvitimme eri mahdollisuuksia rahoituksen järjestämiseksi, se ei enää ollutkaan täysin poissa laskuista. Jäsenkuntaan kohdistetun kyselyn perusteella ja yllättäen seuralle tulleen lahjoituksen jälkeen asian toteutus näyttikin mahdolliselta. Vielä löydettyämme sopivan yrityksen Tampereelta eli Filmaattiset Oy:n olimme jo valmiit tekemään tuotantosopimuksen.

Näin tapahtui ja pääsimme toteuttamaan projektia työryhmällä, johon kuuluivat **Tapio Talvitie**, **Tapio Pulli** ja allekirjoittanut vuoden 2011 alussa. Äänikirjan lukijaksi tuli meiltä **Tuula Laine**, ja kaksi muuta **Ninni (Ninotchka)** **Rokosa** ja **Esa Tuominen** tulivat yrityksen toimesta. Monien vaiheiden, lukuisten neuvotteluiden tuottajan kanssa ja melkoisen vapaaehtoisuuden työmäärän jälkeen CD-levyt ja USB-tikut valmistuivat keväällä 2014. Näin olimme jälleen eturintamassa Urantia-ilmoituksen tarjoamien opiskelumahdollisuuksien soveltamisessa siitä kiinnostuneille kansalaisille.

Lopuksi

Matka Urantia-ilmoituksen parissa on ollut pitkä ja huimaavan mielenkiintoinen. En ikinä olisi odottanut siitä muodostuvan elämää suuremman seuramatkan astuessani vanhan Pauligin huvilan sisälle 54 vuotta sitten. Olen tullut täysin vakuuttuneeksi tämän järkäleen totuudellisuudesta. Se on muodostanut perustan omalle

maailmankuvalleni ja on matkasauvana kohti ikuisuutta. Se osoittaa suunnan kohti Universaalisen Isän, Iankaikkisen Pojan ja Äärettömän Hengen hallitsemaa Paratiisin Saarta keskusuniversumi Havonassa. Matkasauvan varressa on Jumalkipinä-Ajatuk-sensuuntaaja, joka yhdessä Totuuden Hengen kanssa on takaamassa matkan onnistumisen serafisuojeilijan varmistuksessa ylösnousemuspolun sopivuuden kulkijan elämänsuunnitelmalle.

Tämä kirjoitus on viimeinen tässä vt. päätoimittajan ominaisuudessa. Toivon seuraajalleni voimia jatkaa traditiota ja Korkeimman osoittamaa viisautta löytää oma persoonallinen näkökulma Urantia-maailmamme haasteisiin.

Pertti Leinonen

Mieli – silta Suuntaajaan

Esitelmä Talvipäivillä 30.1.2005. Julkaistu *Heijasteessa* 4/2005

Matti Tossavainen

*A*ineellinen mieli on se areena, jolla ihmispersoonallisuudet elävät, ovat itsetajuisia, tekevät päätöksiä, valitsevat Jumalan tai hylkäävät hänet, iäistävät tai tuhoavat itsensä. [1216:4]

Ajatuksensuuntaajat asuvat ihmisen mielessä, ne laativat suunnitelmia ihmisen ikuista elämänuraa varten, ne tekevät näistä suunnitelmista sovituksia ja muunnelmia ja korvaavat niitä toisilla suunnitelmilla kulloistenkin olosuhteiden vaatimalla tavalla, – –. Ne tuntevat kuolevaisia kohtaan kiintymystä, – – ja odottavat herkeämättä tilaisuutta toimiakseen päättäväisesti ihmisen tekemän valinnan mukaisesti – –. [1183:5]

Tämä on se symbioosisuhde, joka vallitsee fyysisessä elämässä kuolevaisen ja hänen mielessään asuvan Suuntaajan välillä. Tässä ainutlaatuisessa yhteydessä kummankaan kohtalo ei ole riippumaton toisesta: Suuntaaja saa persoonallisuuden ja tahdon, ja kuolevainen saa jumaluusidentiteetin ja ikuisen elämän. Kuolevainen ja jumalallinen kietoutuvat vääjäämättä toisiinsa jo nyt – ja pysyvästi, jos persoonallinen luotu tekee päätöksistä ylimmäisen: päättää toteuttaa Isän tahtoa – ja toimii sen mukaisesti.

Kaikki tällaiset valinnat tehdään mielen areenalla. [s. 1216, kappaleen 1 otsikko]

Kuolevaisen erikoisasema: lapsuus – mielen ja persoonalli- suuden toimintaan saattaminen

Jumala ei Suuntaajia itsestään erottaessaan voi toteuttaa menetelmää, jossa Suuntaaja ”luotaisiin lapseksi” tai aikuistuvaksi olennoiksi, missä tavoitteena olisi erotetun fragmentin mielen hallintaan saattaminen. Kysymyksen on triviaali. Mutta onko ”lapseksi luominen” sääntö vai poikkeus silloin, kun Luoja itse luo uusia olennoita olevaisuuteen? Vastaus on näissä tapauksissa selvästi kielteinen, eli kyseessä on poikkeus. Tällaiset olennot ovat joko eksistentiaalisia, kuten Paratiisissa, tai ne on luotu jonkin erityistehtävän hoitamista varten. Eksistentiaalisuutta emme kykene ymmärtämään – joudumme ottamaan sen uskonasiana uskossa, postulaattina filosofiassa ja ensimmäisenä aiheuttajana tieteessä. Nämä olevaisuudessa olevat olennot ovat ”eksistentiaalisesti” täydellisiä ilman alkua ja loppua.

Myös muita kuin eksistentiaalisia olentoja luodessaan Jumala saattaa heidät olemassaolon piiriin aina täysin kehittyneinä, täysin valmiina aloittamaan sen tehtävän hoitamisen, jota varten heidät nimenomaan luotiin. Tällaisille olennoille on toki mahdollista luomisen jälkeinen kokemuksen kasvu, mutta se onkin jo toinen asia.

Urantia-kirjassa mainitaan yksi selvä poikkeus, jossa Jumala on luonut olennon, joka ei ole vielä ”aikui-

nen”. Tuo ”vauva-asteella” mutta pillossa oleva entiteetti tunnetaan nimellä Korkein Olento. Kun kaikki muut Jumalan suoraan luomat olennot aloittavat elämänsä jostakin hetkestä aina täysin valmiina, Korkein Olento aloittaa toimintansa rajoituneena sekä luomiskykynsä että jopa kommunikointikykynsä suhteen. Korkein Olento lienee saanut alkunsa Kolminaisuuden toimesta viimeistään siinä vaiheessa, kun fyysinen universumi alkoi tuottaa ylösnousemuskuolevaisia, mutta todennäköisimmin jo silloin, kun fyysisistä universumia luotiin. Korkeimman Olenon kehitys ja ylösnousemuskuolevaisten kamppailu Isän luo liittyvät kiinteästi toisiinsa: ylösnousemuskuolevainen luovuttaa Korkeimmalle Olenolle sen mielimateriaalin, missä sekä jumalallinen identiteetti (Suuntaaja) että korkealle pyrkinyt ihmismieli ovat toimineet yhdessä. Tuolloin Suuntaajan mieli ja luodun mieli ovat olleet kuin yksi mieli, ja yhdessä toimiessaan sekä jumalallinen että kuolevainen ovat tehneet jotain sellaista, mikä ei millään muulla tavalla olisi ollut mahdollista – ei edes Jumalalle.

Yhteinen mielialue on Suuntaajan ja ylösnousemuskuolevaisen kaikkien yhteishankkeiden tiivistelmä, kooste kaikista niistä henkisyttä tavoittelevista, itse henkeä olevista tai niitä julki tuovista toimista, joita Suuntaaja ja kuolevainen ovat yhteisen ylösnousemusmatkan aikana kerryttäneet. On-

ko tuo yhteinen mielialue kuolevaisen elämän ajalta sama kuin Suuntaajan tallentamat ja hallussaan pitämät henkistä arvoa sisältävät yhdessä eletyn elämän muistot? Sitä emme tiedä. Olisin taipuvainen uskomaan, että on, sillä jos Suuntaaja pitää yhteisiä henkistä arvoa olevia muistoja niin tärkeinä, että Suuntaaja Isän tahtoa noudattaen päättää säilyttää muistot ikuiseseen tulevaisuuteen, silloin niillä täytyy olla arvoa myös Korkeimmalle Olennolle. Tunnumme yleisen universumilain: Minkään, jolla on arvoa, ei sallita mennä hukkaan.

Yhteisen mielialueen luovuttamisen lisäksi on olemassa se persoonallisuuden ja Suuntaajien yhdessä vaikuttavien toimenpiteiden ura aina fyysisestä kehosta Isän luokse saakka. Kokonaisuuden toiminta riippuu osien toiminnasta, ja osien toiminta riippuu kokonaisuuden toiminnasta. Tässä yksi ylösnousemuskuolevaisen vaikuttaa kokonaisuuden kehitykseen, ja kokonaisuuden kasvu vaikuttaa hänen kasvuunsa ja edellytyksiinsä toimia.

Näin ollen ylösnousemusurasta jää kahdenlainen jäljenne: ensiksi Suuntaajan ja ihmisen yhteinen mielialue – sisäinen toimipiiri –, joka siis luovutetaan Korkeimman Olennon käyttöön, ja toiseksi ylösnousemusmatkalla kaikkien niiden tekojen ja persoonallisten kohtaamisten sarja – ulkoinen toimipiiri –, jotka ovat tapahtuneet ylösnousemuskuolevaisien ja muiden persoonallisten olento-

jen kanssa.

Kun tarkastellaan finiittisissä universumeissa eläviä olentoja, olivatpa ne luotu suoraan Isän tai muiden jumaluuksien toimesta tai heidän alaslaseutuvien poikiensa tai tyttärien toimesta, lähinnä evolutionaarista olentotyyppiä edustavat korkeintaan Aatami-tyypit paikallisuniversumeissa, mutta heidänkään syntymistapaansa tai ”vauva-astettaan” emme tiedä. Todennäköisesti sitä ei ole, koska sitä ei ole edes Urantian keski-olientojen syntymässä.

Meidän on syytä otaksua, että ”lapseksi syntymistä”, siis sellaista, jota tapahtuu fyysisessä maailmassa, ei ole missään muualla tunnetuissa universumeissa – sillä varauksella, että *Urantia-kirja* ei suinkaan julkituo kuin osan olennoista, jotka syntyvät ja elävät asutetuissa universumeissa mukaan lukien Havona ja Paratiisi.

Korkein Olento on poikkeustilanne, sillä Korkeimman Olennon kehittyminen täysivaltaiseksi on kokonaan riippuvainen siitä, miten universumit saadaan edustamaan totuutta, kauneutta ja hyvyttä – jumalallista rakautta eli finiittisyydessä esiintyviä jumalallisia ominaisuuksia. Kokonaisuuden kehitys on riippuvaista osien kehityksestä, mutta suuressa määrin myös ylösnousemuskuolevaisten kehityksestä. Siten Korkeimman Olennon asema kehittyvänä jumaluutena on ainutlaatuinen eikä sitä voi rinnastaa yksittäisen kuolevaisen fyysisen maailman lapsen asemaan ja

verrata hänen kasvuun lapsen aikuistumiseen ja edelleen jalontumiseen ylösnousemuskuolevaiseksi. Jopa paikallisuniversumien alaslasketuvat Jumalan Pojat samoin kuin paikallisuniversumin Luova Äiti-Henki luovat olennot aina täysin valmiina – usein vielä ryhmittäin.

Yleisjohtopäätös on se, että universumien toiminnan ja hoivan kannalta välttämättömät olennot luodaan aina toimintavalmiina ja täysin kehittyneinä mutta kokemuspotentiaalilla kartuttamiskykyisinä.

Sen sijaan aineellisten universumien ylösnousemuskuolevaiset saatetaan olemassaolon piiriin fyysisen lapsen kehossa, jossa on aineettomuutta edustava mieli, jossa persoonallisuus ja tahto pääsevät toimimaan, ja ne yhdessä lopulta tuottavat yksilön moraalisen päätöksen. Tällä moraalisella päätöksellä, joka ylittää kaiken eläimellisyyden, on kauaskantoiset seuraukset: Suuntaaja saapuu, sielu syntyy ja persoonallisuus voi ensi kerran toimia siinä asussa, jossa se on täysimääräinen. Toki persoonallista minuutta edustava luonne kasvaa ja kehittyy mielen hallinnan myötä.

Tällaisella valtaisalla organisoinnilla ja tavattomalla määrällä ylösnousemuskuolevaisia on tarkoituksensa: koota finiittisen mielen ja jumalallisen (infiniittisen) mielen yhteistyön hedelmät Korkeimman Olennon operatiiviseen toimintaan hänen aktualisoiduttuaan, mut-

ta myös käytettäväksi kaukaisessa tulevaisuudessa silloin, kun Perimmäisyyden saloja ryhdytään selvittämään.

Mielen tasapainoisuus

Mielitoimintoja esiintyy kaikilla universumitodellisuuksien tasoilla. Korkeimmillaan mielen toiminnot ovat hengessä, vaikkakaan henkeen ei voida lisätä sellaista, jota kutsutaan mieleksi. Hengellä mielitoiminnot ovat kiinteänä, erottamattomana osana itseään, ja siten ei ole mitään keinoa tarkastella sitä, miten henkeen lisättäisiin mieli. Toisaalta mielitoimintoja esiintyy universumien kaikkein mekanistisimmillakin tasoilla, tietyillä olentotyypeillä, joita me emme missään tapauksessa pitäisi persoonallisina tai edes omaa tahtoa toteuttavina olentoina. Jumala antaa kuitenkin heille jokaiselle nimen ja tunnistaa heidät persoonina. Nämä ovat äärimmilleen erikoistuneita ”yhden asian olentoja”, ja ne toimivat lepäämättä, koskaan poistumatta tehtävästään mutta tavattoman älykkäästi ja viisaasti.

Mielen toiminta on stabiilia vain näissä kahdessa ääripäässä: täysin henkistyneissä ja täysin mekanistisissa olennoissa. Kaikki muut ääripäiden välissä olevat mielet ovat enemmän tai vähemmän epästabiileja, alttiita ailahtuksille ja epäjohdonmukaisuuksille. Mutta nämä epävakaat mielet ovat alttiita myös mielen kasvulle tavoitteen ollessa mielen hal-

linta: sen vakaus, johdonmukaisuus ja ennustettavat mutta persoonalliset reaktiot.

Tuossa siintää meille kuolevaisille annettu tehtävä: koska tunnistamme, että meidän mieleemme toimii enemmän tai vähemmän epävakaisesti, epäjohdonmukaisesti ja monessa suhteessa vajavaisesti, silloin meidän tehtävämme on saattaa mielemme hallintaan, veisipä se sitten vaikka lähes ikuisuuden. Mielen hallintaan saattaminen tuossa valossa on äärimmäisen tärkeää: meillä ei ole mitään edellytyksiä toteuttaa yhtäkään niistä Suuntaajan laatimista ylösnousemusuran vaihtoehtoista, elleimme saata mielemme hallintaa tasolle, jossa fuusion edellytykset näiltä osin toteutuvat.

Meillä on siis suuri velvoite: saada eläinperäinen, evolutionaarinen ja siten peloille, luuloille ja harhakäsityksille altis mielemme hallintaan.

Mutta mielen hallintaan saattaminen on sidoksissa toiseen yhtä tärkeään ja rinnakkaiseen velvoitteeseen, jossa Suuntaajan rooli korostuu: kuolevaisen päättäessä toteuttaa Isän tahtoa tulee hän samaistuneeksi hengen johdatukseen, itse asiassa Suuntaajan mielijohdatukseen kuten myös kaikkien niiden arvojen toteuttamiseen, jotka ovat johdettavissa hengestä – itse Isästä. Siten mielenhallinnan nivoutuminen yhteen henkeen samaistumisen kanssa on se velvoite- ja tavoitepari, jonka tulisi hallita elämäämme niin täällä kiih-

keärytymisessä fyysisessä maailmassa kuin aikanaan eletävässä morontiaaailmassa unohtamatta hengen maailmoja, jotka kohtaamme myöhemmin.

Ajatuksensuuntaajamme edustaa jumalallista olemusta kaikissa jumalallisissa arvoissa, mutta Suuntaaja omaa myös paljon muuta, mitä me emme ymmärrä. Emme jaksaisi käsittää Ajatuksensuuntaajan kykyä kulkea ajasta riippumatta paikasta toiseen, kykyä olla tietoinen ihmisen ajatuksista ja aikomuksista, kykyä ymmärtää ihmisen mielen vajavaista toimintaa ja sen perusteita, kykyä kommunikoida Isän kanssa ja toisten Suuntaajien kanssa suoraan ja paljon muuta. Meillä on täydellinen kumppani, joka on todellakin Isästä: Suuntaaja ei ole kopio, vaan on osa Isää – identiteettipiste kaikkialla läsnä olevasta Isästä. Suuntaaja edustaa Isää meidän mielessämme toimiessaan. Suuntaaja on todellakin kuin Isä. Itse asiassa Suuntaajan ollessa Isästä irrotettu osanen hän on samaa alkusyytä kuin Isä kaikkine niine attribuutteineen, joita Isällä on. Toki Suuntaajaa rajoittavat niiden voimien ja energioiden puuttuminen, jotka liittyvät valtaisan kokonaisuniversumin luomiseen ja ylläpitämiseen ja jotka ovat vain Isän käytössä, mutta kaikki muu luova jumalallinen läsnäolo on Suuntaajassamme ja samalla meidän mielessämme ja – jos haluamme – myös meidän käytettävissämme. Näin ollen meillä mielellisinä ja persoonalli-

sina olentoina ei ole mitään rajaa sille, jota kutsumme kasvuksi. Mutta emme käsitä Jumalaa vielä kuin osaksi, parhaimmillaan ymmärrämme hänet Isänä, mutta hän on paljon enemmän, ja samaa voi sanoa Suuntaaja, vaikka Suuntaaja ei olekaan persoonallinen. Meidän tehtävämme on antaa persoonallisuus Suuntaajalle.

Henki-ymmärryksen kasvussa auttaa meitä itse Suuntaaja, sillä *[i]hmissen mieli voi saavuttaa korkeita hengellisen ymmärryksen tasoja ja vastaavia arvojen jumalallisuuden sfäärejä siksi, ettei se ole kokonaan aineellinen. Ihmisen mielessä on henkiydin – jumalallista läsnäoloa edustava Suuntaaja.* [2094:5]

Ajatuksensuuntaajan perustehtävä on johdattaa persoonallinen kuolevainen Isän luokse:

Mieli on oma purtesi, Suuntaaja on luotsisi ja ihmistahto on kapteeni. Tämän kuolevaisaluksen päälliköllä tulisi olla niin paljon viisautta, että hän uskoisi jumalalliselle luotsille taivaaseen nousevan sielun opastamisen ikuista eloonjäämistä merkitseviin morontiasatamiin. Silkkää itsekkyyttään, velttouttaan ja synnillisyyttään ihmistahto voi torjua tällaisen rakastavan luotsin antaman opastuksen ja lopulta ajaa kuolevaisena eletävän elämänvaiheen haaksirikkoon torjutusta armosta muodostuville tuhoisille matlikoille ja omaksutusta synnistä koostuville kareille. Kun annat sii-

hen suostumuksesi, niin tämä uskollinen luotsi vie sinut turvallisesti ajallisuuden esteiden ja avaruudessa kohdattavien hankaluuksien ylitse itsensä jumalallisen mielen lähteille ja vielä senkin tuolle puolen, itsensä Suuntaajien Paratiisin-Isän luo. [1217:4]

Suuntaajan tehtävä on helppo todeta, mutta miten mahdollottoman vaikea se onkaan toteuttaa: saada ihmisen evolutionaarinen epävakaa mieli kauaskantoiselle yhteiselle ja lopulta yhdistyneelle retkelle kohti kaiken olevaisen ydintä – Paratiisin Isää. Miten Suuntaaja sen tekee, emme sitä tiedä. Sen tiedämme, että Suuntaaja elää mielessämme, että hän on kiinnittynyt meidän mielivirtapiireihimme, vieläpä vapaaehtoisesti. Suuntaaja toimii epäsuorasti kuolevaisen elämän niissä vaiheissa, joissa mielen hallintaan saattaminen ei ole vielä saanut riittävää vakautta suoraa kommunikointia varten – siis kaikkia seitsemää psyykkistä kehää ei ole vielä suoritettu. Mutta kun kehät on suoritettu, Suuntaaja voi toimia myös suoraan – mielestä mieleen!

Esipersonallisena olentona Suuntaaja joutuu Isän tahdon mukaisesti noudattamaan persoonallisen luodun tekemiä valintoja. Näitä kuolevaisen mielen areenalla tekemiä päätöksiä Suuntaaja kunnioittaa, eikä hän voi vastoin persoonallisuuden tahtoa niihin väkivaltaisesti puuttua. Suuntaaja tuo ihmisen mieleen pyyteitä, tar-

peita, etenkin ihanteita, jotka edustavat kunakin hetkenä kunkin kuolevaisen käsityskyvyllä ymmärrettäviä kaikkein korkeimpia hengellisiä arvoja. Jos kuolevainen nuo arvot saavuttaa, Suuntaaja tuo välittömästi ja mahdollisesti jo aikaisemmin uusia, entistä parempia ja korkeampia arvoja mieleen tavoiteltavaksi. Myös, jos ihmisen on tehtävä valinta kahden vaihtoehdon välillä, Suuntaaja pyrkii tekemään Isän tahtoa paremmin toteuttavan päätöksen ihmismielelle houkuttelevammaksi.

Miten nämä välitetään täysin puhtaasta hengestä hyvin materiaaliselle mielelle (tai mielivirtapiirille), on meille arvoitus. Suora kommunikatio on vain ani harvoille mahdollista. Sen sijaan epäsuora menetelmä toimii aina. Se on nykyisenä aikakauteamme käytännössä yksinomainen yhteysmenetelmä. Poikkeustilanteissa persoonallisuus voi kuulla jumalallista puhetta, joka aina vetoaa persoonallisuuden parhaimpiin ja korkeimpiin puoliin. Koska Suuntaajan jumalallinen mieli, joka on täysin vakaa, on äärimmäisen kaukana ailahtelevasta ja hyvin lähellä materiaalista maailmaa olevasta kuolevaisen mielestä, on Suuntaajan tavattoman vaikea saada kontakti tuollaiseen mieleen. Kun mielen myrkyt ovat vielä aktiivisia, silloin tämä tehtävä on entistäkin hankalampi. Mielen myrkyjä ovat ennakkoluuloisuus, kyynisyys, kateus, julmuus, ilkeämielisyys – mikä tahansa, joka erottaa meidät

Jumalasta ja jumalallisista arvoista. Tähän päälle voidaan lisätä vielä fyysiset myrkyt. Joka tapauksessa, vaikka Suuntaajilla ei ole mitään valmista tai jumalallista menetelmää, millä ne ottavat yhteyttä ihmisen mieleen, ne sen kuitenkin tekevät ja ovat siinä aktiivisia, käytännössä joka hetki, uupumatta, valvoen jokaista pienintäkin kuolevaisen mielen tuottamaa korkeampaan ajatteluun liittyvää toivon pilkahdusta. Tuollaisia pilkahduksia syntyy silloin, kun kuolevaisen persoonallisuus nousee mielesään kohti aikaisempaa korkeampia henkisiä arvoja, niihin liittyviä päätöksiä ja laittaessaan niitä toimeen ihmisten keskuudessa.

Mieli on se kosminen instrumentti, jolla ihmisen tahto voi soittaa hävityksen epäsointuja tai josta tämä sama ihmistahto voi loihtia esiin jumalaansamastumisen ja sitä seuraavan ikuisen eloonjäämisen ihania säveliä. Ihmiselle lahjoitettu Suuntaaja on täysin kuuro pahuudelle ja on syntiin kykenemätön, mutta turmeltuneen ja omaa etuaan ajavan ihmistahdon synnilliset vehkeilyt voivat tosiasiassa väännellä ja vääristää kuolevaisen mielen ja tehdä siitä pahan ja ruman. Tästä mielestä on Jumalaa tuntevan ihmisen henkisesti valaistuneen tahdon mukaisesti yhtä hyvin tehtävissä jalo, kaunis, tosi ja hyvä – eittämättömän suuri. [1217:1]

Pysyvydet

Suuntaaja edustaa täyttä pysyvyyttä ja identiteettinsä osalta ehdotonta muuttumattomuutta, kuten Jumala itsekin sellainen on. Ihmismieleen annettuna Suuntaajan tehtävä ei ole helppo, vaikka takana on intensiivinen ja lähes ikuisuuden kestänyt koulutus ja mahdollisesti lukuisat koke-muksienhankkimisjaksot.

Ihmisellä on myös toinen olemus kuin Suuntaajaan liittyvä jumalallinen läsnäolo, kuitenkin täysin Isästä lähtöisin: Se on stabiili, joskaan ei vielä pysyvä ominaisuus: ihmiselle on annettu Isän toimesta, hänen päätöksellään persoonallisuus. Se ei milloinkaan muutu miksikään muuksi. Persoonallisuus on aina tunnistettavissa missä tahansa maailman universumeissa tai missä tahansa tulevan ikuisuuden universumeissa tai universumitodellisuuksissa tai milloin tahansa ylipäätään ikuisessa tulevaisuudessa. Persoonallisuus on tunnistettavissa, stabiili ja toimiva, vieläpä lähellä absoluuttista: persoonallisuus kykenee läpäisemään jopa absoluuttisuudenkin.

Siten meillä on Isästä lähtöisin kaksi pysyvyyttä edustavaa olemusta: sekä Ajatuksensuuntaaja että persoonallisuus. Kysymys siitä, voisivatko ne olla jotain muuta, siis muuttuvia, on itse asiassa trivialiteetti, sillä Isä itse identiteettinä on eksistentiaalinen – siis pysyvä – HÄN ON. Kun hän luovuttaa fragmentin itsestään,

siis Suuntaajan, SEKIN ON – siis on ajattomuudessa, vaikka Suuntaaja voi kuolevaiseen fuusioduttuaan tulla ainutlaatuisesti aikatietoiseksi. Isä on absoluuttinen ja pysyvä persoonallisuus, ja kun hän jakaa persoonallisuuttaan kuolevaisille, persoonallisuuden ominaispiirteet tulevat Isältä, joten persoonallisuuden muuttumattomuus on myös itsestään selviö.

On olemassa vielä kolmas pysyvyys, joka on mielen toiminnan seurausilmiö: kyky aikatietoisesti tunnistaa pysyvä, jatkuvasti voimassa oleva nykyhetki. Se liittyy käsitteeseen MINÄ OLEN siltä osin kuin kyse on sen osasta OLEN. MINÄ OLEN -olevainen ON. Ei ole mennyttä, nykyhetkeä tai tulevaisuutta. Ei ole avaruutta eikä seurausta – siis aikaa. Mutta meidän mielemme kyky tunnistaa nykyhetki on ainutlaatuista aikatietoisuutta, ja tuo nykyhetki pysyy aika-avaruudessa ikuisesti, jos me samastumme Isän tahtoon ja fuusioidumme Suuntaajaan. Se, että me voimme nousta aika-avaruudesta Paratiisin ajattomuuteen, johtuu Isän fragmentista, joka kuuluu käsitteeseen ON. Ja vain tuo fragmentti, Isää oleva osanen, voi viedä meidät Isän luo – ei kenkään muu (Kuva 1).

Identiteetin pysyvyydestä on se etu, että ei ole olemassa mitään sellaista kuin kuolemaksi kutsuttu ilmiö. Identiteetti on tae pysyvistä tulevaisuudesta, pysyvistä olemassaolosta, loputtomiin jatkuvasta nykyhetkestä, jolla finiittisen persoonallisuuden

osalta on alku. Tämä on ali-infiniittisyydessä ilmenevä jumalallisen tahdon persoonallinen esiintulema kunakin nykyhetkenä verrattuna eksistentiaaliseen infiniittiseen ja jumalalliseen käsitteeseen HÄN ON.

Persoonallisuuden pysyvyydestä on se etu, että koska persoonallisuudet reagoivat aina toisiin persoonallisuuksiin, persoonallisuuksien tunnistamisreaktio toimii nyt, tulevaisuudessa, ikuisuudessa – jopa abso-luuttisuudessa.

Nykyhetkestä on se etu, että aika-avaruudessa tunnistamme peräkäsiin tapahtumiin liittyvän kausaliteetin, kykenemme arvioimaan tulevaisuutta erilaisine potentiaalisuuksineen, havaitsemaan tulevaisuuden virtauksen nykyhetken kautta menneisyydeksi ja tunnistamme menneisyyteen liittyvien muistojen yhä laajenevia kokonaisuuksia, sillä tämä prosessi: potentiaalisuuksien muuttaminen aktuaalisuuksiksi eli tulevan ikuisuuden siirtäminen nykyhetken kautta ikuiseksi menneisyydeksi on finiittisyyden vastinekäsite infiniittisyyden ja ajattomuuden käsitteelle ON.

Järjestys vallitsee Isän valtakunnassa – aina ja kaikkialla ja etenkin silloin, kun lähestytään finiittisyydestä käsin kaiken olevaisuuden keskustaa – olipa sitten kyse Perimmäisyydestä tai Absoluuttisuudesta.

Mutta kun ihmisen mielikin on lahjoitettu Äärettömän Hengen johdannaisena, niin mitä sitten ihmises-

tä, hänen minuudestaan itse asiassa jää jäljelle? Onko itseys ja minätietoisuus vain näennäistä, jonkinlaista harhaa? Meille on annettu mieli-varustus mielenauttajahenkien avulla, persoonallisuus ja Ajatuksensuuntaaja Isän toimesta, ja ne ovat käytössä, tiesimmepä niistä tai emme. Ne ovat pysyvä osa meitä, mikäli päättämme sitoutua Isän tahdon toteuttamiseen.

Vähitellen alkaa tuntua siltä, että kaikki, mitä olemme, on itse asiassa annettu. Ja todellakin on niin, että kaikki nuo on annettu meille – lahjana. Ja mieli on se keino, jolla havaitsemme ensin Isän kaikkialla ja sitten hänet meissä itsessämme. Ihmisen minuuks on kuitenkin reaalista ja se tulee reaalisemmaksi koko ajan, kun mieltä saatetaan hallintaan ja kun vapaata persoonallista tahtoa sitoutetaan hengen johdatukseen.

Isän tahdon toteuttaminen

Meidän tehtävänämme on hoitaa annettu tehtävä eli Isän tahdon toteuttaminen – hyvin. Se edellyttää mielen hallintaan saattamista ja henkeen samastumista täysimääräisesti, kaikilta osin. Tähän liittyy sellaista ehdottomuutta, jota emme voi vielä ymmärtää, mutta jälkepäin se on itsensänselvyys. Vaikka annettu tehtävä kuulostaa yksinkertaiselta, sitä se ei missään tapauksessa ole. Me kuolevaiset olemme ainutlaatuihin olentoluokkaan kuuluvia olentoja, jotka saavat lapsi-aikuisuuskokemuksen

fyysisessä maailmassa elettäessä kuitenkin myös kokemuksen mielen toiminnan vakauttamisesta evoluutionaarisessa maailmassa. Samoin saamme siellä kokemuksen samastumisesta arvoihin, joita ei voi johtaa fyysisestä maailmasta. Arvot saadaan henkeen maailmasta, jota meille edustaa kaikkein intiimeimmin Ajatuksen-suuntaaja. Ja arvot koetaan sielussa. Täydelliseksi luoduilla olennoilla ei ole näitä kokemuksia, siis: 1) ei lapsi-aikuisuuskokemusta, 2) ei kokemuksen mielen vakauttamisesta sellaisena kuin me sen ymmärrämme, 3) ei kokemusta siitä, miten yhä korkeammat arvot tunnetaan kehittyvässä sielussa, 4) ei ylipäättään evolutionaariin maailmaan liittyvää elämisen kokemusta eikä 5) ylösnousemisen kokemusta, joka pitää sisällään kuoleman läpikäymisen!

Käymällä tarmokkaasti kahteen tehtävään eli mielen hallintaan saattamiseen ja henkeen samastumiseen toteutamme juuri sitä, mitä Isä on tahtonut, missä Ajatuksensuuntaaja meitä auttaa, johdattaa, lohduttaa ja minkä tuloksena Luoja-luotu-synteesi saa aikanaan arvoisensa kruunauksen Korkeimman Olennon aktualisoitumisena. Eikä matka pääty tähän, vaan olemme mukana suunnattomassa suunnitelmassa, jossa infiniittinen Jumala ja finiittisen maailman kuolevaiset ovat yhdessä toteuttamassa Jumalan antamaa päämäärää toinen toisistaan oppien ja tunnistuen keskinäisen riippuvuuden

toisistaan pyrittäessä täydellisyys saavuttamiseen kaikissa suhteissa – kaikkialla.

Finiittisyydessä on käytettävissä täysin samat välineet kuin infiniittisyydessä – vain aika ja avaruus meitä erottavat omilla ehdoillaan. Tulevan ikuisuuden huomioon ottaen päädymme johtopäätökseen, että täydellisuuden tavoittelussa finiittisyys on vain infiniittisyyden vitkainen osapuoli. Se on ainoa menetelmä, millä Jumala voi saada finiittisten kuolevaisten kokemuksen osaksi jumalallista kokemusta. Toisin sanoen se on ainoa menetelmä, jolla finiittisyys voisi koskaan asettua valoon ja elämään – toteuttamaan jumalallista täydellisyyttä äärellisyydessä, mutta se on myös ainoa menetelmä, jolla jumalallisuus voi yhdistää infiniittisyyden ja täydellistyneen finiittisyyden omaan kokemuspiiriinsä ja saavuttaa yhdistämällä nämä molemmat maailmat – omat korkeat ja meille paljastamattomat tavoitteensa.

Silta Suuntaajaan

Kun siis puhumme mielestä, sen hallintaan saattamisesta ja siitä, miten samastumme henkeen, silloin mieli toden totta on silta Suuntaajaan. Mielen hallittu toiminta on edellytys, että kykenemme Suuntaajan kaltaisuuteen, pystymme samastumaan korkeisiin henkisiin arvoihin ja että persoonallisten päätostemme ja toimiemme kautta tuomme julki korkeampia arvoja, teemme maailmaa

omalta osaltamme paremmaksi elää tässä ja nyt sekä ikuisessa tulevaisuudessa. Kaiken tämän tuloksena, jossa pysyvyyttä edustavat persoonallisuus ja Ajatuksensuuntaaja toimivat mielessämme, saadaan aikaan kehkeytyvä olento, jolla on ylösnousemuska-pasiteettia. Kyseessä on sielu. Ja tuo sielu, joka on siis kahden stabiilin lahjana saadun olemuksen ja ihmis-mielen nykyhetki-tietoisuuden yhteistyön tulos, on täyttä ja ikuista muutosta – ensin morontiaalisena olentona ja sitten kehittyvänä henkenä, viimein finaliittina ja lopulta seitsemännän asteen henkenä – tosin meille vielä täysin tuntemattomana, mutta jos saa arvata, niin hyvin lähellä absoluuttista. Suhde on dynaaminen, ja se on sitä kautta koko tulevan ikuisuuden (tai stabiilin nykyhetken kautta virtaavan ikuisen tulevaisuuden siltä osin kuin emme ole Suuntaajan johdattamana ajan ja avaruuden ulkopuolella).

Finiittisyydessä meillä on käytettävissämme samat pysyvyydet kuin infiniittisyydessäkin, mutta aika ja avaruus luovat niihin aivan ainutlaatuiset omat ominaispiirteensä.

On mielenkiintoista, miten stabiilisuudet (Suuntaaja, persoonallisuus, nykyhetki) ovat edellytyksiä sille, että tuleva ikuisuus yleensäkin olisi mahdollista kuolevaiselle. Erityisen mielenkiintoista on se, että näiden stabiilisuuksien välisen suhteen, sielun, pysyvä olemassaolo edellyttää jatkuvaa muuttumista – loputtomas-

ti, mutta nämäkin muutokset tapahtuvat pysyvässä nykyhetkessä (tai Paratiisissa ajan ja avaruuden ulkopuolella mutta edelleen Suuntaajan ansiosta).

Suuntaaja on myös ikuisuuden portti: *Persoonallisuuksista, joissa ei ole Suuntaajaa, on sanottava: Valinnanvapauden attribuuttikin on Universaalisen Isän antama lahja, ja tällaiset henkilöt ovat niin ikään jumallaisen rakkauden suuren virtapiirin, Universaalisen Isän persoonallisuusvirtapiirin, ulottuvilla. Jumala tarjoaa suureenin valinnanvapauden kaikille todellisille persoonallisuuksille. Ketään persoonallista luotua ei voi pakottaa iäisyysmatkalle. Ikuisuuden portti avautuu vain vastauksena vapaatahtoisen Jumalan vapaan tahdon omaavien poikien vapaasta tahdosta tekemään valintaan [71:7] – mielen areenalla (Kuva 2)!*

Korkeimmanlaatuinen ajattelu – paras mahdollisuus lähestyä Suuntaajaa

Kuolevaisen kurottautuminen kohti henkeen samastumista, lähestyminen Paratiisin Isää ja pyrkimys entistä parempaan kytkeytymiseen Suuntaajan mieleen ei tapahdu tunteiden tai peräti mystisten emotioiden kautta sen paremmin kuin fyysisen ruumiin paastonkaan avulla. Parhaiten ihminen lähestyy Jumalaa selkeän ja korkeimman henkisen ajattelun alueella. Suuntaajat ovat osa meitä, ne asuvat

meidän mielessämme; tarkemmin sanottuna Suuntaajat asuvat ihmisen mielen ajattelukeskuksessa. Siis ihmisen mielessä on **ajattelukeskus ja Suuntaaja asuu siinä!**

Yksilöinä teillä ei omakohtaisesti ole hallussanne Isä-Poika -Luojan eikä Luovan Äiti-Hengen hengestä erotettua osaa eikä entiteettiä, sillä nämä hoivaajahenget eivät, toisin kuin Salaperäiset Opastajat, ota yhteyttä yksilön mielen ajattelukeskuksiin eivätkä asu niissä. Ajatuksensuuntaajat ovat Univeraalisen Isän esipersonallisen reaalisuuden tarkalleen määrättyjä yksilöitymiä, jotka aktuaalisesti asuvat kuolevaisen mielessä tämän mielen olennaisena osana ja toimivat aina täydellisessä sopusoinnussa Luoja-Pojan ja Luovan Hengen yhdessä vaikuttavien henkien kanssa. [379:6; korostus kirjoittajan]

Ihmisen aineellinen olemus on suuri este Suuntaajalle kontaktin ottamiseksi ihmisen mieleen. Ihminen voi tulla Suuntaajaa vastaan kehittämällä ajattelutaitoaan ja kohottamalla henkiymmärrystään. Näiden yhteistyön tuloksena ihmisen ajattelu voi kurottaa sellaisiin hengellisiin korkeuksiin, joissa Suuntaaja voi parhaiten vaikuttaa ajattelun laatuun. Mutta *[p]erin harvat kuolevaiset ovat todellisia ajattelijoita; te ette kehittä ja harjaannuta mieltänne hengellisesti niin pitkälle, että muodostuisi suotuisa yhteys jumalallisiin Suuntaajiin.*

Ihmismielen korva on miltei kuuro niille hengellisille vetoomuksille, jotka Suuntaaja kääntää armolahjojen Isän universaalisten viestilähetysten sisältämistä moninaisista sanomista. Suuntaajan on melkein mahdotonta tallentaa näitä innoittavia henkisiä johdatuksia eläinperäiseen mieleen, joka niin perin juurin on fyysiseen puoleenne kuuluvien kemiallisten ja sähköisten voimien hallitsema. [1213:1; korostus kirjoittajan]

Ihminen voi saavuttaa sellaisen hengellisyyden asteen, jolla yhteys Suuntaajaan voi olla mielestä mieleen. Tuollainen yhteys edellyttää tunne-elämän vakautta, tahdon kurissa pitämistä kumpaankin suuntaan: ettei se pidä ihmistä orjanaan tai ettei se ole laiska eikä tahdoton. Lisäksi se edellyttää ajattelun selkeyttä ja vilpittömyyttä. Kun näiden tuloksena on mielen hallintaan saaminen ja tähän yhteyteen lisätään vielä ajattelun suuntautuminen kaikkein hengellisimmille alueille, silloin henkeen samastuminen saa realisaation. Ihminen voi siis edistyä voimakkaasti, kun saattaa mielensä hallintaan, rukoilee ja pyhittäen palvoo Isää – määrätietoisesti antaa mielensä hengen johdatukseen.

Tuo katkeamaton yhteys Jumalaan on nimenomaan ajattelua, älyllistä ponnistelua ja uskonyhteyden luomista henkeen.

Jeesukselle, kuten meillekin, soveltuu seuraava toteamus:

Älyllisen ajattelun jokaiselta vuoroharjalta on saatavissa rentoutusta mielelle, voimaa sielulle ja uskonyhteyttä hengelle. Tällaisista laadukkaan elämäntavan tarjoamista edullisista asemista ihminen kykenee nousemaan ajattelun alemmilla tasoilla esiintyvien ärsyttävien materiaalistien tekijöiden – murehtimisen, mustasukkaisuuden, kateuden, kostamisen ja kypsymättömän persoonallisuuden tunteman yllpeyden – yläpuolelle. Tällaiset korkealle kiipeävät sielut vapahtavat itsensä suuresta joukosta elämän joutavuuksista johtuvia akanviritaisia ristiriitoja, ja näin he pääsevät tilanteeseen, ettei ole mitään, joka estäisi heitä saavuttamasta tietoisuutta niistä korkeammista virroista, joita henkikäsitys ja tivaallinen kommunikointi edustavat. [1778:3; korostukset kirjoittajan]

Korkeisiin arvoihin sitoutunut ajattelu yhdessä Isän tahtoa noudattavien päätösten ja niiden toimeenpanon kanssa ovat ne tekijät, jotka jalontavat kuolevaista matkalla kohti itsensä todellistamista ikuisuutta varten mutta tuovat onnellisuutta ja mielenrauhaa jo nyt aineellisessa ajallisuudessa eletessä, sillä [o]nnellisuus ja mielenrauha seuraavat ajatuksen puhtautta ja hyveellistä elämää niin kuin varjo seuraa aineellisten olevaisten substanssia. [1446:5]

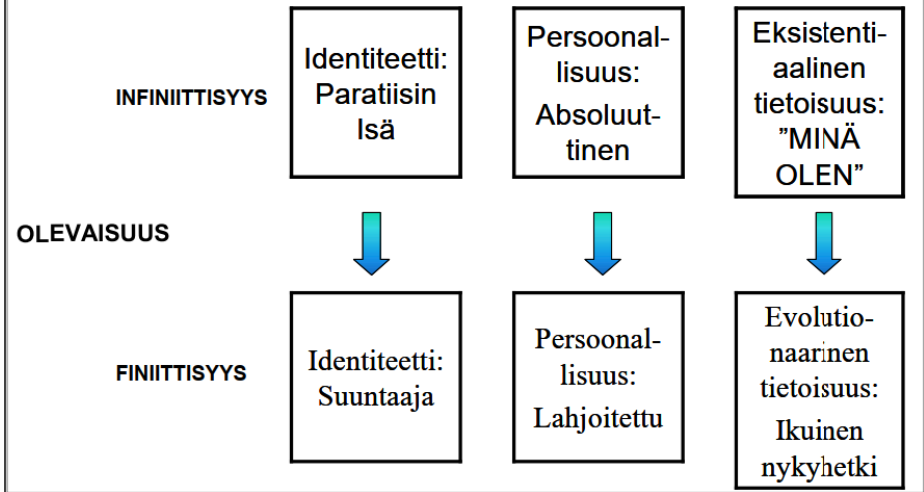
Loppusanat ja -siteeraukset

Kuolevaisen väliaikainen mieli on väylä ikuiseen identiteettiin, pysyvään olemassaoloon, sillä [v]aikkei mieli ole hengellisen olemuksen tyysija, se toden totta on sen portti. [1733:1]

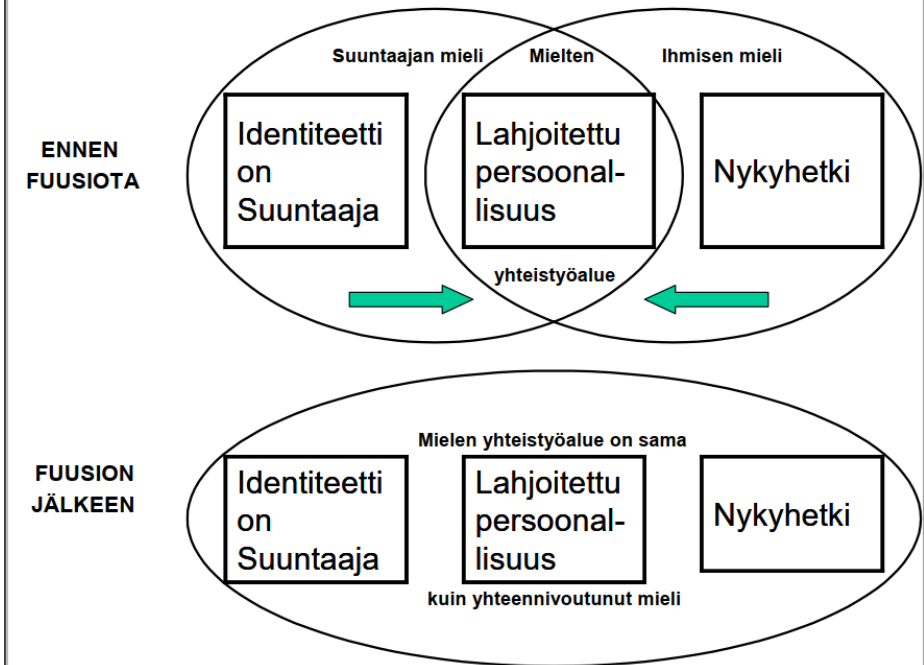
Samalla kuolevaisen tilapäinen mieli saa vahvistukseksi Suuntaajan mielen: Koska olet persoonallinen luotu, sinulla on mieli ja tahto. Koska Suuntaaja on esipersonallinen luotu, sillä on esimieli ja esitahto. Jos mukaudut niin täydelleen Suuntaajan mieleen, että näette asiat kuin yksin silmin, silloin mielistänne tulee yksi mieli, ja sinä saat vahvistukseksi Suuntaajan mielen. Jos sinun tahtosi sittemmin määrää ja vaatii panemaan toimeen tämän uuden eliyhteennivoutuneen mielen päätökset, silloin Suuntaajan esipersonallinen tahto pääsee sinun päätöksesi myötä julki persoonallisuuden kautta, ja siltä osin kuin puhe on tästä nimenomaisesta hankkeesta, niin sinä ja Suuntaaja olette yksi. Sinun miellesi on päässyt virittäytymään jumaluuteen, ja Suuntaajan tahto on päässyt siihen, että se tulee julki persoonallisuuden kautta. [1205:3; korostukset kirjoittajan]

□

Kuva 1: Infiniittiset pysyvyydet ja niiden pysyvät finiittiset vastineet

Kuva 2: Mieli - portti Suuntaajaan

Mielen harjoittaminen: Oikean työkalun valitseminen

Julkaistu *UAI Journalissa* joulukuussa 2015.

Michael Hanian, Venäjä. Suomentanut: *Jukka Makkonen*

Henkilökohtainen kertomus uskosta mielen kehittämisen työkaluna
(Esitelmä kansainvälisen Urantia-yhdistyksen konferenssissa 2015)

Oikein hyvää päivää kaikille! Haluan alkuun todeta, että olen iloinen saadessani olla täällä, tavata vanhoja ystäviäni ja toivottavasti löytää uusia.

On melko haastavaa esittää hyvin jäsennelty puhe *Urantia-kirjan* lukijoille. Suoraan sanottuna en tarjoutunut vapaaehtoisesti pitämään tätä esitelmää, mutta otin tilaisuuden kiitollisena vastaan. Yritän nyt jakaa kanssanne ajatuksia, jotka ovat syntyneet lukiessani *Urantia-kirjan* tekstejä.

Ennen kuin aloitan, haluan vielä ilmaista syvän kiitollisuuteni kaikille niille, jotka ovat mahdollistaneet osallistumiseni tähän konferenssiin stipendiaatin työni kautta.

Esitykseni otsikko on 'Mielen harjoittaminen: Oikean työkalun valitseminen' ja alaotsikkona 'Henkilökohtainen kertomus uskosta mielen kehittämisen työkaluna'.

Puhun uskosta ja mielestä, omasta uskostani ja mielestäni – mielestä, joka itsepäisesti yritti kieltää minulta ne totuudet, jotka meille niin kauniisti esitetään *Urantia-kirjassa*.

Toivon olevani vilpiton.

Headfull of ideas, illustration.

Toivon voivani jakaa kanssanne minulle arvokkaita asioita, sillä kuten meille kerrotaan:

Jumalaa tunteva ihminen kuvailee hengellisiä kokemuksiaan – ei epä-uskoisten vakuuttamiseksi – vaan uskovien mielenylennykseksi ja keskinäiseksi tyydytykseksi. (1:6.6)

Vuonna 1986 näin unta. Olin rannalla. Sää oli kaunis, ei tuullut, aurinko paistoi lempeästi. Yhtäkkiä rantaan iskeytyi valtava aalto, joka vei minut mukanaan. Olin voimaton, huidoin ympäriinsä ja yritin vaistomaisesti tarttua johonkin. Kummallista kyllä, pelkoa ei ollut.

Ja sitten tunsin jotain kädessäni. Seuraavana hetkenä huuhtouduin rantaan ja käteeni oli ilmestynyt kirja.

Neljä vuotta myöhemmin löysin *Urantia-kirjan*.

Kun katson taaksepäin, näen tämän unen selkeänä viestinä ja lupauksena. Ja tämän viestin tärkein osa on: älä pelkää. Nämä vaikuttavat ja elinvoimaa uhkuvat sanat, jotka toistuvat kirjassa, muodostuivat loppuelämäni motoksi.

Oliko se mieleni, jolle minun pitäisi olla ikuisesti kiitollinen? Ei aivan. Tuolloin, kuten niin usein myöhempinä vuosina, mieleni teki kaikkensa estääkseen minua tavoittelemasta oikeaa asiaa. Se tarjosi virheettömän loogisia selityksiä *Urantia-kirjassa* esitetylle jumalalliselle magialle; se esti irtautumisen päivittäisistä rutiineista selittämällä näihin sisältyvät holtittomuudet; se tarttui kaikkiin mahdollisuuksiin pitäytyä arvostetuissa, hyvin todistetuissa ja laajalti hyväksytyissä teorioissa ja käsityksissä. Mieleni teki kaikkensa vakuuttaakseen minulle, että se oli todellinen ystäväni. Se oli valmis ja halukas palvelemaan minua työkaluilla, joita ovat logiikka, skeptisyys, elämän tosiasiat ja viisi aistia. Niiden tiedot se uskollisesti välittäisi ja tulkitsisi minulle.

Silti jokin – tai joku – ei koskaan jättänyt tarjoamatta erilaisia selityksiä, erilaisia vasta-argumentteja kaikille niille väitteille, joita mieleni esitti. Ja se mikä aina kiinnitti huomioni, oli tuon jonkun äänensävy: Se oli lempeä ja viestien sävel niin ihana, että kaikki logiikka, kaikki päinvastaiset tosiasiat menettivät merkityksensä.

Niinpä jatkoin lukemista ja kuuntelin tuota jotakuta. Ja aloin oppia valitsemaan.

Ensimmäinen valintani oli antaa sille mahdollisuus. Luin *Urantia-kirjan* ja annoin sen tuottaa hedelmiä elämäni. En ole koskaan katunut tuota valintaa.

Sittemmin mieleeni ilmestyi jotain uutta. Tuo jokin oli toivo. Olin kaivannut toivoa, mutta todellista toivoa ei koskaan ollut. Päinvastoin, ymmärrykseni maailmasta saattoi johtaa vain kaiken toivon hylkäämiseen, ei sen vaalimiseen.

Tuo uusi tunne oli innostava ja ihana. Mitä vahvemmaksi toivoni kasvoi, sitä heikommaksi pelko kävi.

Jossain vaiheessa pysähdyin, vedin henkeä ja yritin pohtia kaikkea tätä. Miksi alati läsnä oleva pelko oli menettämässä otettaan? Miksi olin valmis vaihtamaan kaiken maailman logiikan toivon ihanaan tunteeseen? Miksi tämä kasvava uskoni oli jo niin voimakas?

Jatkoin lukemista ja löysin yhä uusia vastauksia.

Aloin myös kiinnittää huomiota tiettyihin *Urantia-kirjan* sanoihin, ja vähitellen aloin ymmärtää syvemmin niiden merkityksen.

Elävä totuus, elävä rakkaus ja elävä usko. Mitä tämä sana ”elävä” oikeastaan tarkoittaa? Laajentamalla asiayhteyttä saamme selville, että ”elävä” tarkoittaa elinvoimaista, resonoivaa, vetovoimaista, inspiroivaa, spontaania ja – luovaa.

Koska olen säveltäjä, luovuuden ajatus oli minusta kaikkein houkuttelevin. Sillä luovuus on viime kädessä uuden todellisuuden luomista. Ja se tekee meistä, jos ei luoja, niin ainakin kanssaluojia.

Seuraava johtopäätökseni odotti vain oikeaa hetkeä toteutuakseen: luovuus ja usko kulkevat käsi kädessä.

Ja heti tämän käsityksen jälkeen tuli toinen: Voin oppia käyttämään uskoani välineenä, jonka avulla voin kehittää mieltäni ja lisätä luovuuttani.

Rauhoituin luettuani nämä ihanat sanat:

Usko on henkistyneen luovan mielikuvituksen innoituksen lähde.
(132:3.5)

Luovuus

Mieleemme on luonnostaan luova. *Urantia-kirjaa* lukiessani voisin mainita neljä erilaista tapausta, jotka osoittavat äärellisen luovuuden tasot:

Korkein taso on viisas ihminen. Vaikka ei ole olemassa sellaista asiaa, että luodaan kokonaan ja vain omasta mielestä – lukuun ottamatta luultavasti Ensimmäistä Lähdetä ja Keskusta – määritelmän tekemisen vuoksi olettakaamme, että viisas henkilö on joku, joka luo ennen kaikkea omasta mielestään. Tiedämme, ettei Jeesus jättänyt jälkeensä mitään kirjoituksia. Hän käytti eläviä sanoja kuolleiden kirjainten sijaan. Hän oli

siis, kaiken muun ohella, viisas ihminen.

No, kuka häntä kuunteli? Hänen oppilaansa mutta myös lukuisat ystävien sekä vihollisten joukot. Tietäen hyvin, että Jeesus ei halunnut jättää mitään kirjalliseen muotoon ja että hän oli tuhonnut kaiken sen vähän, mitä hän oli varhaisina vuosinaan kirjoittanut muistiin, opetuslapsetkaan eivät kirjoittaneet hänen opetuksiaan. Neljäkymmenen vuoden ajan Puhuttu Sana eli puhuttuna sanana. Silti evankeliumit ovat kirjoitettua tekstiä. Ja niinpä ensimmäisestä kirjoittajasta tuli väistämättä kirjuri.

Kirjuri ei ole kirokana. Ilman kirjanoppineita ei olisi olemassa tiedon leviämistä sellaisena kuin me sen tunnemme. Silti kirjuri pyrkii vangitsemaan dynaamisen ja elävän ajatuksen ja kiteyttämään sen joksikin muuttumattomaksi.

Siirrytään nyt niihin, jotka käyttävät näitä kirjoituksia, kirjurin luovan työn lopputuotetta. Jälleen kerran oletamme yksinkertaisuuden vuoksi, että seuraava mielentyyppi ei tee muuta kuin käyttää sitä, mitä muut ovat luoneet. Kun näin on, olemme tekemisissä tyypin kanssa, jota voidaan kutsua tieteilijäksi.

Tieteilijät ovat niitä, jotka poimivat ideoita ja määritelmiä tarjoamatta mitään vastineeksi. He osaavat vain hankkia tietoa. Heillä on työkalut ja he tuntevat tiedonhankintakeinot. He eroavat tutkijoista samalla ta-

valla kuin elävä kukka eroaa keinote-koisesta: kuva on samanlainen, mutta aine on täysin erilainen.

Tämä on laajalle levinnyt mielen tyyppi. Mutta nykymaailmassa sen on syrjäyttämässä vielä toinenkin tyyppi, jota kutsuisin kopioijaksi.

Kopioijat ovat niitä, jotka osaavat vain kopioida ja liittää. Kopioida yhdestä paikasta ja liittää toiseen. Kopioivat loistavan lainauksen joltakin merkittävältä edeltäjältämme – ja liittävät sen koosteeseen, jossa ei ole jälkeäkään tuoreudesta.

Kopioijat ovat älyllisen ja luovan steriiliyden uljaan uuden maailman kasvot. Tietojen välitön saatavuus on viettelevää ja turmelevaa. Aivan liian usein se riistää tiedon etsimisestä saatavan innostavan nautinnon.

Yllättävää kyllä, tämä kaikki liittyy Jeesuksen ja hänen opetustensa tarinaan. Sillä se osoittaa, miten siirtymällä jumalallisesta mielestä, joka on itse luovuus, mieleen, jolla on pääasiassa mekaanisia ominaisuuksia, pystymme selittämään, miten mekaaninen ajattelemattomuus vaikutti siihen, että niin monet hänen aikalaisistaan hylkäsivät Jeesuksen opetukset.

Kopiointi ja liittäminen ei edellytä huipputekniikkaa tai nykyajan välineitä. Se on vain karu tapa käsitellä henkistä omaisuutta, ja sellaisenaan sitä on ollut olemassa kaikkina aikakausina. Mikä tarkalleen ottaen saa mielen hylkäämään vapaan luovuuden ja tyytymään sen sijaan mekaaniseen kopiointiin? Yksi tekijä on jäl-

leen kerran pelko.

Pelko sai fariseukset ja kirjanopineet sulkemaan silmänsä ilosanoman elävältä totuudelta ja valitsemaan vanhojen kirjoitusten orjallisen toistamisen. Pelko sai heidät tuomitsemaan Ihmisen Pojan ja vaatimaan, että kansanjoukko pysyisi juuri sellaisena – kansanjoukkona – eikä yksilöiden ryhmänä, jolla jokaisella olisi valta valita totuus. Mutta voidakseen valita ihmisen on kyettävä ajattelemaan ja ajattelemaan myötälüoden. Kun taas se, mitä Sanhedrinin edustajat pakottivat väkijoukon noudattamaan, oli kopiointia ja liittämistä. He tarjosivat valmiita ratkaisuja ja vaativat, että heidän lähestymänsä ihmiset kopioisivat nämä ratkaisut ja liittäisivät ne jokaisen ihmisen mieleen.

Todettakoon, että mustavalkoiset määritelmäni on esitetty vain siksi, että ne tuovat asian esille. Todellisuudessa me vaihdamme ”toimintatavasta” toiseen tai ainakin useimmat meistä, ja se on melko normaalia. Uskon, että mieltymykset ja elämäntavat tekevät eron. Vain sillä ’mitä teen silloin, kun olen parhaimmillani’ on merkitystä.

Tästä näkökulmasta katsottuna se, mitä me täällä konferenssissa teemme, on pyrkimystä ylläpitää elävää sanaa, sillä suurimman osan ajasta me keskustelemme, kommunikoimme, jaamme ja vastaamme. Kaikki tämä on luovuutta ja myötälüovuutta. Tämä on spontaaniuden virkistävästä lähteestä juomista. Tämä on hengen

eikä vain kirjaimen mukaan elämistä.

Jatkan henkilökohtaisella tarinalla uskosta ja mielestä.

Alussa se oli kuoppaista. Kyse oli kai etäisyydestä. Kun kaksi ihmistä yrittää kertoa toisilleen jotain, he tulevat lähemmäs, jotta he kuulisivat paremmin ja jotta heidän ei tarvitsisi huutaa. Niinpä kävi näin: Vastasyntynyt uskoni, kallisarvoinen pienokaiseni, oli aivan onnellinen ja iloinen. Niin onnellinen ja iloinen, että jonkin aikaa se ei huomannut mieltäni, joka oli jäänyt pimeyteen, aivan yksin. Mieli saattoi tuntea valon läsnäolon jossain tunnelin päässä, mutta kuvaus tuosta valosta oli liian epä-määräinen tehdäkseen vaikutuksen. Ja kyse oli myös kielestä. Uskoni ei ollut vielä oppinut kommunikoidaan mieleni kanssa. Se ei ollut vielä löytänyt oikeita sanoja. Sen maaginen sivellin ei ollut vielä valmiina maalamaan ja kuvaamaan hengellisen ilon ihmeitä kaikilla väreillä. Ihmettelevä ja ahdistunut minäni oli näiden revittävänä, yhtäältä äkillisten uskonpuuskien ja toisaalta mieleni maanläheisen järkeilyn välissä.

Olin kuitenkin päättänyt, että muuttaisin uskon työkaluksi. Ja niin mieleni alkoi etsiä ohjeita. Ja niitä tuli. Ohjeita edelsi tämä otsikko:

Henkinen työkalu nimeltään ‘usko’ mielen kehittämiseksi

Varoitus: Lue ohjeet huolellisesti, ennen kuin jatkat.

1. Työkalun tarkoitus: rohkaista uskonnolliseen elämään.

2. Toimintaympäristö: jokapäiväinen elämä.

3. Turvatoimet:

- Käsittele varoen: Usko on sekä voimakas että herkkä. Kun sitä käytetään väärin, se voi johtaa ”*fanaattisuutena ilmenevään mullistukseen*” (110:4.5).

- Älä altista työkalua vihamielisessä ympäristössä: Älä ”*heitä helmiä sioille*” (140:3.18).

- Säilytä hyvin: Vaikka pakkauksessa ei ole ”parasta ennen” -merkintää, pitkäaikainen käyttämättömyys johtaa työkalun ruostumiseen. Tämä tarkoittaa, että käytä uskoasi.

Mutta ei sanaakaan siitä, miten sitä käytetään!

En tiennyt silloin, ettei voi olla mitään ohjeita kopioitavaksi. En tiennyt, että ihmisen on aina löydettävä henkilökohtainen tapa toteuttaa uskoa.

Mikä vielä tärkeämpää, en tiennyt tarkalleen, miksi käyttäisin uskoani ja mitä tavoitteita asettaisin itselleni. Toisin sanoen, mitä halusin saavuttaa uskon avulla.

”Mitä sinä todella haluat?”, kysyin itseltäni. Halusin monia asioita. Mutta oli yksi asia, jota halusin eniten: halusin päästä eroon pelosta.

Siitä tuli toinen rationaalinen, älyllinen valintani tiellä kohti paremmin kehittyvää mieltä. Miksi siis valitsin

pelon tärkeimmäksi kohteeksi?

Jos minun pitäisi nostaa esiin vain yksi negatiivinen ominaisuus, joka haittaa koko elämäni, se olisi pelko. *Urantia-kirjassa* sanotaan niin osuvasti: **”Pelko on ihmisen suurin orjuuttaja”** (142:0.2). Meille kerrotaan, että pelko on periytynyt eläinkunnalta. Elämänkantaja ihailee hevosta, mutta valittaa sitä, että hevonen pelästyy niin helposti. No, tässä on viesti meille ihmisille: Siinä missä pelästynyt hevonen pakenee, ihminen tappaa pelosta. Tai tulee tapetuksi. Meille kerrotaan, että **”pelko voi tappaa”** (88:4.8). Lisäksi meille kerrotaan: **”...pelko on mestarillinen älyllinen huijaus, jonka kohteena on kuolevaisen kehittyvä sielu”** (48:7.4). Ja on aivan ilmeistä, että tätä petosta harjoitetaan mielen välityksellä.

Mitä pelko tarkalleen ottaen tekee ihmisen mielelle ja persoonallisuudelle? Jumalallinen Neuvonantaja varoittaa meitä, että **vääristämme mielemme ”...hyödyttömällä huolekkuudella”** (9:5.7). Ja huolekkuus on pelon sivutuote. Yksinäinen Sanansaattaja toteaa, että pelko **saastuttaa** uskon lähteen: **”...uskon pulppuava kaivo, jonka pelon myrkyt saastuttivat”** (111:7.5). Keskiväliolennot viittaavat pelkoon, joka **”...estää tehokkaasti tämän päivän vilpittömiä sie-luja ottamasta vastaan evankeliumin uutta valoa...”** (159:4.9).

Mitä pelko sitten on? Pelko on rakkauden antipodi. Rakkaus ja pelko sulkevat toisensa pois. Nämä kaksi

ainetta eivät sekoitu keskenään. Missä on pelkoa, siellä ei ole rakkautta. Missä on rakkautta, siellä ei ole pelkoa. On ikuisesti totta, että **”...Jumalan rakkaus... karkottaa kaiken pelon”** (48:6.8). Siksi Suuntaaja **”...haluaisi vaihtaa... [meidän]... pelontunteet rakkaudesta ... kertovaksi vakaumuksiksi...”** (108:5.8).

Mutta voisiko pelko kenties olla hyödyllistä? Varmasti se on. Kehon kannalta. Se varoittaa, se estää, se saa meidät huutamaan apua. Mutta mitä paremmin ymmärrämme Mestarin sanat: **”Ihminen ei voi elää pelkästään leivästä”**. (160:3.1), sitä vähemmän tarvitsemme pelkoa. Ja sitä enemmän tarvitsemme rakkautta. Ja sitä vankemmin uskosta tulee silta mielemme levottomien vesien yli.

Kun aloin käyttää uutta työkalua, se osoitti joitakin melko odottamattomia – ja ihania – ominaisuuksia.

Se paljasti ainutlaatuisen kyvyn kasvaa. Se kasvaa tilassa ja vie siitä yhä suuremman osan. Se kasvaa ajassa, osoittaen toisaalta tulevaisuuteen ja toisaalta löytäen perustansa menneisyyden asioista.

Kuten niin monissa muissakin asioissa, myös tässä oli käännekohta. Käännekohta uskoni ja pelkoni välisessä taistelussa.

Se tapahtui erään rutiinikeskustelun aikana. ”Mitä aiot syödä?”, itki mieleni pelon tuottamalla voimalla. ”Olet vastuuton! Sinulla on perhe! Sinun pitäisi lopettaa säveltäminen, josta et saa juuri mitään, ja alkaa

tehdä sitä, mitä kaikki muutkin tekevät: Ansaite elantosi.” Yritin vastata, mutta vastaukseni olivat hapuilevia.

Yhtäkkiä pieni tyttöni astui huoneeseen. ”Isä, soittaisitko minulle tämän laulun?”

”Minkä niistä?”, kysyin.

”Sen, jonka kirjoitit minulle eilen.”

Niinpä soitin ja näin, kuinka onnellinen hän oli. Tajusin, että kaikki todella tärkeä elämässäni oli jo läsnä. Ja ymmärsin, että pystyin pärjäämään ilman pelkoa.

Pelko on yleiskäsite. Itse asiassa olemme tekemisissä sen monien kasvojen, monien muotojen kanssa: ahdistus, epäluottamus ja epäluulo vain muutamia mainitakseni. Ja joka kerta se on merkki rakkauden puuttumisesta. Pelko on rationaalista – rakkaus on irrationaalista. Pelko vangitsee – rakkaus vapauttaa. Pelko stressaa – rakkaus rentouttaa. Ne sulkevat toisensa pois. Kuten yö ja päivä. Kuten valo ja pimeys. Niitä ei voi sekoittaa. Voit vain valita niiden välillä.

Eli jälleen kerran valinnan ongelma. Valinta tämän hetken ja tulevaisuuden välillä. Valinta aineellisen ja henkisen välillä. Valinta ajattelun ja uskomisen välillä.

Loppujen lopuksi kyse on valinnasta uskoa ja olla uskomatta. Sillä jos todella uskotte Jumalaan, ei voi olla pelkoa. Pelon määrä on suorassa suhteessa uskon määrään. Niinpä pelkäämättä jättämisestä tulee toinen tapa sanoa: **Uskokaa**. Pelon torjuminen on ensimmäinen tehtävä, jotta voi-

daan antaa uskon ottaa ylivalta ihmisen asioissa.

”**Älkää pelätkö**” (100:7.15) oli Mestarin tunnuslause. Sillä kun pelkää, ei voi todella rakastaa. Nimenomaan pelko, joka toimi eri ilmene-mismuotojensa – mustasukkaisuuden, epäluottamuksen, epäluulon, ka-teuden ja kostonhimon – kautta, tuhosi Juudaksen. Pelko hengen menettämisestä johti Pietarin hyvin vaaralliseen tilanteeseen, jossa hän kielsi Mestarinsa – eikö hän ollutkin lähellä seurata Juudaksen jalanjälkiä? Pelko aineellisesta menetyksestä johti Matadormuksen hylkäämään Mestarin tarjouksen. Oliko tämä pelko perusteltu? Ei. Keskiväliolennot paljastavat meille, että Matadormus olisi saanut heti kaikki aarteensa takaisin, jos hän olisi vain hyväksynyt uuden tehtävän. Juutalaisten kanssa syntyvien ongelmien pelko sai Pilatuksen taipumaan heidän törkeisiin vaatimuksiinsa.

Pelko sokaisee. Pelko katkaisee yhteyden. Pelko on petollinen. Pelko on murhanhimoinen.

Pelko on puhtaasti rationaalisen käyttäytymisen irrationaalinen lopputulos.

Pelko pelastaa meidät tänään vain tuomitakseen meidät huomenna.

Pelko on lyhytnäköisyyden synonyymi. Se on ylivarovaisuutta. Se on varotoimi, joka on jätetty tekemättä. Pelko tarjoaa kolikon mutta ryöstää omaisuuden. Pelko pelastaa mustelmilta mutta aiheuttaa pysyvän vamman.

Älkää pelätkö! Näistä sanoista pitäisi tulla paitsi varoitussana myös osa päivittäistä rukousta:

”Herra, vapauta minut pelon kahleista! Älä anna sen myrkyä vääristää mieltäni! Korvaa se mielenrauhalla, sielun ikuisella tyyneydellä ja kaiken kattavalla rakkaudella.”

Jumala on rakkaus. Rakkauden puuttuminen on pelkoa. Pelko on siis Jumalan puuttumista. Ja niin se on epätodellista, koska ei ole paikkaa, jossa Jumala ei olisi. SIKSI SITÄ KUTSUTAAN ÄLYLLISEKSI PETOKSEKSI. Pelko on se, mikä on epätodellista ja mikä pyrkii kieltämään ja korvaamaan kaiken sen, mikä on todellista.

Rakkautta ei voi tappaa. Mutta voitte kieltää sitä pääsemästä mieleenne.

Ette voi estää Jumalaa. Mutta voitte kieltää Häntä vaalimasta mieltänne.

Usko on minun hakkuni ja miehkani. Se on ainoa työkalu ja ainoa ase, jota tulen koskaan tarvitsemaan auttaakseni mieltäni voittamaan jatkuvan taistelun pelkoa vastaan, joka on epäusko.

Ajan myötä huomaan, että vastasyntyneen uskon ja mielen välinen etäisyys, etäisyys, joka ennen oli ongelma, lyhenee, sillä nämä kaksi lähestyvät toisiaan ja hallitsevat yhteisen kielen. Alan nähdä, että **”usko [on] inhimillisen ajattelun tekemä ylväin väite”**, (3:5.9) että **”usko... on järkevää”**, (103:7.1) että se on **”hengellistyneen mielen uskonnäkemyks”** (1:3.3).

Voin luottaa siihen, että olen valinnut oikean työkalun. Toisin kuin muut työkalut, intensiivinen käyttö vain terävöittää sitä. Minun on vain pidettävä se käytössä.

Minulle kaikki alkoi olettamuksesta, että voin pärjätä ilman pelkoa, että pelko on hyödytön mielentila.

Tämä oletamus on edelleen koeajalla – kiellän pelon.

Jonain päivänä elämästä ilman pelkoa tulee tapa. Ja tapa on jotain, johon mieli on varsin tyytyväinen.

Mieli tekee valinnan olla pelkäämättä.

□

Ajatelmaa *Urantia-kirjasta* /koonnut Sirkkaliisa Brandelin:

- Jeesuksen evankeliumi on Jumalan Isyys ja ihmisten veljeys.
- Älkää kiistelkö keskenänne, kuka on suurin. Kuka on teistä suurin, hän on kaikkien palvelija.
- Menkää ja etsikää syrjään vetäytyneitä syntisiä ja rohkeutensa menettäneitä ja ahdistuneita.
- Mestari arvosti syvästi ja kunnioitti jokaista tapaamaansa ihmistä.

Talvipäivät 25.1.2025

Mielen merkitys ja hallinta

Jo perinteeksi muodostuneet Talvipäivät järjestetään tammikuun viimeisenä viikonloppuna Sokos Hotel Vantaalla Tikkurilassa. Kesto on tänä vuonna vain lauantain, mutta sunnuntaileikin voidaan kehittää kevyttä ohjelmaa osallistujien toiveiden mukaan.

Teemana on ihmismieli. Miten se vaikuttaa meidän hengelliseen kasvuunne? Miten se toimii yhdessä persoonamme, sielumme ja jumalkipinämme kanssa? Miten arjen pienetkin konfliktit tulee käsiteltyä mielen areenalla? Miten kosminen mieli vaikuttaa kaikkeen?

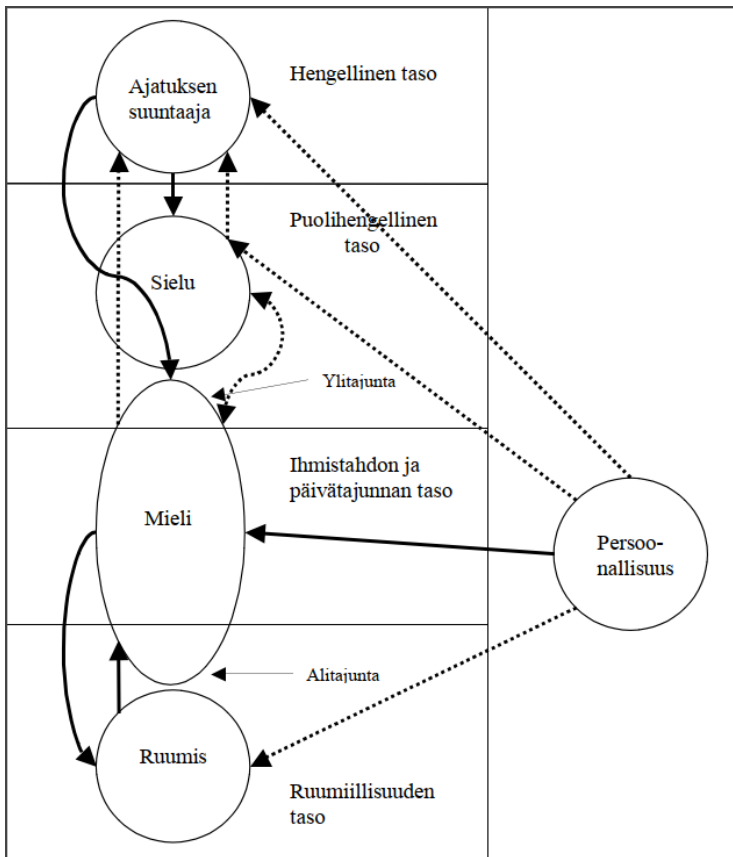
Päiville ovat tervetulleita niin *Urantia-kirjaan* juuri tutustuneet kuin pidempään lukeneet. Tiedossa on lyhyiden alustusten myötä mielenkiintoisia keskusteluja. Vasta-alkajille järjestetään tarvittaessa oma ryhmä. Tapahtumaan voi osallistua myös Zoom-etäyhteydellä joko vain esitykset kuunnellen tai myös keskusteluihin osallistuen.

OHJELMA

Klo 09.00	Aamukahvi
Klo 10.00	Talvipäivien avaus
Klo 10.15	Kosminen mieli arjessa
Klo 12.00	Lounas
Klo 13.00	Hoiva ja elämänhallinta
Klo 14.30	Päiväkahvi tai -tee
Klo 15.00	Vaikuttajat mielen areenalla
Klo 16.30	Päiväohjelma päättyy ja siirtyminen päivälliselle

Ilmoittaudu netissä jouluun mennessä:

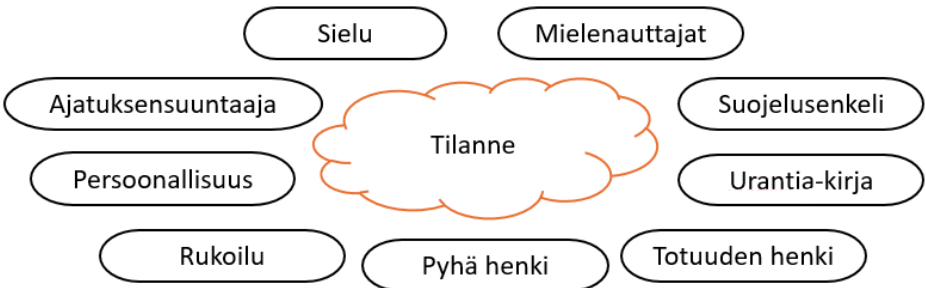
www.urantia.fi/talvipaivat

Jyri Härkösen pro gradussa esitetty ihmiskuva

|||||

Valmistaudu Talvipäiville! Mieti jokin konfliktitilanne ja onnellinen hetki. Kirjoita, miten eri asiat liittyvät mielen areenalla tapahtuvaan tilanteen käsittelyyn.

Seuran hallitus ja yhteystiedot

(Vahvistettu seuran vuosikokouksessa 8.6.2024)

Puheenjohtaja

Jukka Makkonen

puheenjohtaja@urantia.fi

Helsinki. Puh. 040 702 8634

Varapuheenjohtaja

Karoliina Auvinen

varapuheenjohtaja@urantia.fi

Helsinki. Puh. 050 330 5418

Sihteeri

Virva Vainio

sihteeri@urantia.fi

Pirkkala. Puh. 040 703 0115

Rahastonhoitaja

Aulis Ryhänen

rahastonhoitaja@urantia.fi

Jongunjoki. Puh. 045 1655 165

Jäsenkomitean pj.

Antti Palomäki

jasenkomitea-pj@urantia.fi

Yläne. Puh. 050 574 1188

Julkaisukomitean pj.

—

Koulutuskomitean pj.

Raimo Kujala

koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Vesilahti. Puh. 040 5864154

Konferenssikomitean pj.

Tapani Vainio

konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Pirkkala. Puh. 040 544 9026

Urantia-äänikirja

Äänikirja on saatavana MP3-muodossa CD- ja USB-tallenteena. Kirja sisältää 157 h ääntä ja datan määrä on 5.3 Gb. Lukijana on yksi miesääni ja kaksi naisääntä. Äänikirjaa voi kuunnella tietokoneella, älypuhelimella tai kannettavilla musiikinkuunteluun tarkoitetuilla laitteilla, joilla voi toistaa MP3-muotoista sisältöä. Tallenne sisältää myös *Urantia-kirjan* tekstin kokonaisuudessaan (html). Myyntipakkauksessa on lisäksi käyttöohjevihko, jossa on aikaindeksi sisällysluettelo kirjan luvuista: lukujen kokonaisaika sekä alilukujen alkamisajankohta luvun alusta, min:sek. Täten halutun aliluvun alkamiskohta löytyy helposti.

- CD-ROM-tallenne, 9 CD-levyäHinta **10 €**
- USB-tallenne, 1 USB-muisti, 8GtHinta **20 €**
- Molemmat yhdessä (CD+USB)Hinta **25 €**

Lisänä:

- Seuran jäsenille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- *Heijaste*-lehden tilaajille 50 % alennus äänikirjaostosta.

Myynti ja tiedustelut: Suomen Urantia-seura ry.

- * Myös käteismyyntiä tilaisuuksissa, joihin seura osallistuu (esim. messut) tai joita seura itse järjestää (kuten esitelmät ja lukijapäivät).

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumutoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen *Heijasteessa*, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa *Heijasteessa*. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki

Helsingin opintopiiri kokoontuu parittomien viikkojen torstaisin klo 17–19 Keskustakirjasto Oodin ryhmätyötiloissa, toinen kerros. Lisätietoja: *Kaija Lindström*, s-posti: kaija.lindstrom@kolumbus.fi

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. 040 507 3048, s-posti: karijolami@gmail.com

Kärkölä

Lisätietoja: *Sirkkaliisa Brandelin*, puh. 045 146 3335.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille lisätietoja: *Tuula Parviainen*, puh. 050 013 1430. s-posti: parviainen.tuula@hotmail.com

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 19–21. Yhteyshenkilö: *Raimo Kujala*, Mante-reentie 405, 37420 VESILAHTI. Puh. 040 586 4154, s-posti: raimojuhani.kujala@gmail.com. Kokoontumiseen on mahdollista osallistua myös etäyhteydellä.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasarmin tie 20 A 84, 90130 OULU, puh. 040 502 6604, s-posti: hamari.reijo@hotmail.com

Pelkosenniemi

Lisätietoja antaa *Anne Takkinen*, puh. 040 543 0811

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. 040 748 4289, s-posti: anja.m.vuori@gmail.com

Rovaniemi

Lisätietoja antaa *Saara Mustonen*, puh. 040 7151 557.

Tampere

Tiedustele kokoontumisaikoja: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045, s-posti: kari.kippo@gmail.com

Stockholm, Sverige

Urantia studiegrupp träffas på jämna veckors lördagar kl 14.00 i Stockholm city. För närmare info ring *Riitta* +46 707 213 496.

Verkko-opintoryhmä

Suomenkielinen verkko-opintoryhmä kokoontuu kerran viikossa sunnuntaisin klo 19 ryhmäpuhelutoimintoa käyttäen. Osallistuminen edellyttää sähköpostia, johon seuran sihteeri lähettää osallistumiskutsu-linkin. Jos olet kiinnostunut osallistumaan, niin lähetä sähköpostitietosi osoitteella sihteeri@urantia.fi. Keskustelu tapahtuu koollekutsujan Zoom-ohjelmiston avulla (muut osallistujat eivät tarvitse varsinaista Zoom-ohjelmaa).

Keskustele Facebookissa

Urantia-seuralla on Facebookissa kaksi keskusteluryhmää: toinen on julkinen ('Keskusteluryhmä Urantia-kirjan opetuksista') ja toinen on suljettu. Siellä voit seurata keskustelua ja vaihtaa mielipiteitä muiden Urantia-kirjan lukijoiden kanssa. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä seuran sihteeriin: sihteeri@urantia.fi

Posti Green